

รายละเอียดรัฐธรรมนูญ 12 ฉบับ ที่ประกาศใช้ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม

ฉบับที่ 1 เรื่องการใช้ชื่อประเทศ ประชาชน และสัญชาติประกาศเมื่อ 24 มิถุนายน 2482 สรุปคือ ชื่อประเทศ ประชาชน และสัญชาติให้ใช้ว่า ไทย ส่วนภาษาอังกฤษ ชื่อประเทศให้ใช้ว่า Thailand ชื่อประชาชนและสัญชาติให้ใช้ว่า Thai

ฉบับที่ 2 เรื่องการป้องกันภัยที่จะบังเกิดแก่ชาติ ประกาศเมื่อ 3 กรกฎาคม 2482 สรุปคือรัฐบาลเห็นว่าคนไทยต้องร่วมป้องกันอันตรายหรือความเสื่อมโทรมของชาติโดยต้องไม่เปิด เผย สิ่งซึ่งอาจเป็นผลเสียหายแก่ชาติให้ชนต่างชาติ ไม่ทำตนเป็นตัวแทนหรือปากเสียงของต่างชาติ ไม่ แอบอ้างชื่อขายที่ดินแทนชนต่างชาติ

ฉบับที่ 3 เรื่องการเรียกชื่อชาวไทย ประกาศเมื่อ 2 สิงหาคม 2482 รัฐบาลเห็นว่าการ เรียกชาวไทยบางส่วนไม่ต้องตามชื่อเชื้อชาติและความนิยมของผู้ถูกเรียก การเรียกชื่อตามภาค หรือพวก เช่น ไทยเหนือ ไทยอีสาน ไทยใต้ หรือไทยอิสลาม เป็นการไม่สมควร ให้เลิกเรียกแบบนั้น และให้ใช้คำว่า ไทย แก่ชาวไทยทั้งหมดโดยไม่แบ่งแยก

ฉบับที่ 4 เรื่องการเคารพธงชาติ เพลงชาติ และเรื่องเพลงสรรเสริญพระบารมี ประกาศ เมื่อ 8 กันยายน 2482 เมื่อเห็นธงชาติ ธงชัยเฉลิมพล ธงเรือรบ ธงประจำกองยุวชน ทหาร หรือได้ยินเพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี ให้แสดงความเคารพตามระเบียบเครื่องแบบหรือ ตามประเพณีนิยม

ฉบับที่ 5 เรื่อง ให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่องอุปโภคบริโภคที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นใน ประเทศไทย ประกาศเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2482

ฉบับที่ 6 เรื่องทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ ประกาศเมื่อ 10 ธันวาคม 2482 ให้ใช้ ทำนองของพระเจนดุริยางค์ (ปิติ วาทยกร) ตามแบบที่มีอยู่ ณ กรมศิลปากร ส่วนเนื้อร้อง ให้ใช้ บทเพลงของกองทัพบกคือ

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย

เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน

อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล

ด้วยไทล้นหมายรักสามัคคี

ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด

เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่

สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี

เกลิงประเทศไทยทมิฬชัย ชโย

ฉบับที่ 7 เรื่อง ชักชวนให้ชาวไทยร่วมกันสร้างชาติ ประกาศเมื่อ 21 มีนาคม 2482 (สมัยนั้นไทยขึ้นปีใหม่เดือนเมษายน ถ้านับอย่างปัจจุบันจะเป็น 2483 แล้ว) คนที่มีกำลังกายดีต้องประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง ผู้ไม่ประกอบอาชีพเป็นหลักฐานนับว่าเป็นผู้ไม่ช่วยชาติ และไม่ควรรได้รับความนับถือของชาวไทยทั่วไป

ฉบับที่ 8 เรื่อง เพลงสรรเสริญพระบารมีสืบเนื่องจากการเปลี่ยนชื่อประเทศจากสยามเป็นไทย จึงต้องแก้ไขบทเพลงมิให้มีความว่าสยาม และตัดทอนข้อความทำนองให้กะทัดรัดยิ่งขึ้น แก้ไขแล้วเนื้อร้องใหม่ดังนี้

ข้าพระพุทธเจ้า เอมโนและศิริกราน นบพระภูมิบาล บรมกษัตริย์ไทย ขอบันดาล ฤ
ประสงค์ใด จงสฤษดิ์ดัง หวังวรหฤทัย ดุจดวงไชย ชโย

ฉบับที่ 9 เรื่อง ภาษาและหนังสือไทยกับหน้าที่พลเมืองดี ประกาศเมื่อ 24 มิถุนายน 2483 ให้ชนชาติไทยรู้สึกเป็นเกียรติยศในการพูดหรือใช้ภาษาไทยให้ศึกษาให้รู้หนังสือไทยอย่างน้อยต้องอ่านออกเขียนได้ ไม่เอาสำเนียงตามท้องถิ่นหรือสถานที่กำเนิดมาเป็นเครื่องแสดงความแตกแยกกัน ทุกคนต้องถือว่าตนเป็นไทยและต้องเป็นพลเมืองดีของชาติ

ฉบับที่ 10 เรื่อง การแต่งกายของประชาชนชาวไทย ประกาศเมื่อ 15 มกราคม 2484 ต้องแต่งกายให้เรียบร้อย ไม่ใช่นุ่งแต่กางเกงขั้นใน หรือไม่สวมเสื้อ หรือนุ่งผ้าลอยชาย

ฉบับที่ 11 เรื่อง กิจประจำวันของคนไทย ประกาศเมื่อ 8 กันยายน 2484 คนไทยพึงแบ่งเวลาวันหนึ่งเป็น 3 ส่วน คือ ปฏิบัติงาน ปฏิบัติกิจส่วนตัว และพักผ่อนหลับนอน บริโภคอาหารตรงเวลา ไม่เกิน 4 มื้อ นอนประมาณ 6-8 ชั่วโมง ออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาว่างกลางคืนทำงานที่ค้างค้างให้สำเร็จ หรือสนทนากับคนในครอบครัว หาความรู้โดยการฟังข่าวจากวิทยุ อ่านหนังสือ หรืออื่น ๆ

ฉบับที่ 12 เรื่อง การช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก คนชรา หรือคนทุพพลภาพ ประกาศเมื่อ 28 มกราคม 2485 ให้ช่วยเหลือ คุ้มครองเด็ก คนชรา คนทุพพลภาพในการสัญจรไปมาหรือในการหลบหลีกภัยอันตราย

ที่มา: สมุดภาพยุคจอมพล ป. พิบูลสงคราม, น. 16-19